

[Alfred Andreassen.]

moniske Legemsudvikling, at det allerede fra sit første Leveaar kommer under Lægens Tilsyn.

Naar man beskæftiger sig med Forslag som det her foreliggende og med Forslag til Lov om Skolelæger, kan man kun glæde sig over, at vi nu staar over for Løsningen af Spørgsmaal, som har vidtrækkende Betydning for vort Folks Sundhed. Men Børnenes Sundhed er nu ikke alene afhængig af, om de kommer til Undersøgelse, eller hvor mange Gange de kommer til Undersøgelse hos Lægen. Det afgørende vil her altid blive, under hvilke Forhold Børnene vokser op. Jeg tænker her paa Boligforholdene, om der er tilstrækkelig Plads i Hjemmet, om de hygiejniske Forhold er gode, Ernæringen, Adgang til Leg og Tumlen i Sol og frisk Luft o. s. v. Børn fra Baggaardene, fra de trange og mørke Gader, og de Børn, som er vokset op i utætte og fugtige Rønner, kan komme ud for en Belastning, som de aldrig kan forvinde. Naturligvis er det saare godt, at disse Børn kommer under Lægens Kontrol, men naar vi erkender, af hvilken Betydning for et Folks Fremtid det er, at Børnenes og de unges Sundhed bevares og styrkes, maa vi ogsaa være klar til at faa ryddet op i de trange og mørke Gyder og faa de gamle Rønner, hvor megen Romantik man ellers kan hæfte paa dem, erstattet af lyse, rummelige og sunde Boliger i frie og friske Omgivelser. Først naar man har løst denne Opgave, har man skabt et godt Grundlag for Børnets legemlige, og man kan vel ogsaa nok sige aandelige Vækst.

I Lovforslagets § 3 staar der, at Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden fastsættes af Indenrigsministeren. Jeg forstaar, at der er adskillige Forhold at ordne, forinden Loven kan træde i Kraft, men vil dog spørge den højtærede Minister, om disse Forberedelser er saa omfattende, at der skal gaa flere Maaneder, maaske et helt Aar, inden Loven kan træde i Kraft. Vi er sikkert fra alle Sider enige om, at vi trænger til denne Lov, og derfor bør der sættes kraftigt ind paa at faa Tilrettelæggelsen tilendebragt hurtigst muligt. — Jeg skal slutte med at udtale, at vi fra vor Side vil medvirke til Lovforslagets hurtige Vedtagelse her i Tinget.

Elin Appel: Dette Lovforslag slutter Ringen, som Samfundet nu har dannet til Værn for sine Børns Liv. Jeg finder, det er en særdeles prisværdig Indsats fra vor højtærede Indenrigsministers Side, at der i denne Samling er fremsat hele to Lovforslag til Hjælp for vore Børns Sundhed. Ved

Loven af 1945 om Svangerskabshygiejne gives der Adgang til Lægetilsyn, inden Barnet bliver født; ved Loven af 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar gaves der Tilbud om Sundhedsplejersker, der har til Opgave at føre Tilsyn med det spæde Barn i dets første Aar; ved nærværende Lovforslag gives der Tilbud om vederlagsfri Undersøgelse af Børnene fra 0—7 Aar, og ved det den 1. Marts i Aar fremsatte Lovforslag om Skolelæger føres det lægelige Tilsyn videre til alle Skolebørn.

Jeg tror, at vi i Danmark efter Vedtagelsen af disse Lovforslag har Lov til at sige, at der nu fra Samfundets Side er gjort alt, hvad man for Tiden med Rimelighed kan ønske for vore Børns Sundhed, og at den højtærede Indenrigsminister hermed sætter Kronen paa et overmaade vigtigt Værk, der ydermere vil befæste Danmarks Ry som et af de Lande, der har den bedste sociale Lovgivning. Jeg tror ogsaa, at de Penge, der gives ud paa dette Tilsyn med vore Børn, vil medføre Besparelser for Sygekasserne og for Hospitalsvæsenet.

Der er et Par Konsekvenser af Lovforslaget, som jeg har Betænkeligheder ved. De angaar begge den Omstændighed, at nærværende Lovforslag ogsaa omfatter Børnets første Leveaar, altsaa den Periode, som Loven af 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar omhandler. Heraf fremgaar, som det ogsaa er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man i enkelte Kommuner faar dobbelt Adgang til Lægeundersøgelse paa det offentlige Bekostning, og det forekommer mig lidt vel meget. Det vil nemlig ske, hvor der i Forvejen er oprettet Børneplejestationer; af disse findes der ifølge Sundhedsstyrelsens Medicinalstatistik i alt 11, foruden de samvirkende Menighedsplejer i København og paa Frederiksberg. Disse Børneplejestationer har været Pionerer inden for Arbejdet for Spædbørnsbehandlingen, og vi er mange, der har set og ser paa dem med Beundring. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse her citere, hvad det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlggaard som Indenrigsminister udtalte i 1936:

„Maa jeg i denne Forbindelse udtale, at jeg personlig ved forskellige Lejligheder har iagttaget f. Eks. det Arbejde, der i Storkøbenhavn udføres af Menighedsplejen gennem Børneplejestationer, og efter mit Skøn har det Arbejde, Menighedsplejen har taget op, været det mest samfundsgavnlig og dybest gaa-